Ч. 212. Пятниця 6 жовтня (23 вересня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Нарада руских буковиньских послів. — Fremdenblatt про военну італіяньско-турецку акцию.

В понеділок дня 2 с. м. відбула ся в „Народнім Домі“ в Чернівцях, під проводом пос. М. Василька нарада українських послів Буковини. Крім члена Краєвого Виділу Омеляна Поповича, який тепер знаходить ся на відпустці, в нараді взяли участь всї наші посли до буковиньского сойму і державної ради.

Нарада заняла ся передовсім катастрофою повени, яка сего року навістила край. Соймові посли на основі особистої обсервациї в своїх округах звертали увагу на невдоволенє населеня, яке сильно занепокоєне тим, що хоч запомоги для навіщених повению ще не виплачують ся, однако стяганє податків а навіть податкові екзекуциї, відбувають ся безпощадно.

Дальше звернено увагу, що зі всїх сторін підносять ся нарікaня в шинкарській справі. З одної сторони шинкарскі оплати налягають несправедливим і важким тягаром особливо на шинкарів селян, а з другої сторони власти дивлять ся через пальцї на практики неуправнених шинкарів.

В справі доріг звернено ся до парляментарних послів з зазивом, щоби они поробили потрібні заходи для узисканя цїсарскої санкциї для новоухваленого буковиньского краєвого дорогового закона (знесенє мит). Дальше поставлено домаганє, щоби парляментарні посли постарали ся, щоби центральне правительство вплинуло на галицке Намістництво, яке зволїкає з оператом про реґуляцию Черемоша, щоби в кінцї полагодило ту справу.

При обговорюваню політичного положеня в краю звернено увагу на аґресивність Румунів на поли народного шкільництва і сконстатовано, що сю аґресивність підпирають головно церковні власти і румуньскі парохи.

В справі парляментарної тактики порішено, що парляментарні посли повинні так уложити свої відносини до центрального правительства, щоби Українськиий Союз в парляментї міг по змозї одноцільно і з натиском заступати домаганя українських репрезентантів з Галичини, з якими буковиньскі посли заявляють свою солїдарність.

Однако при тім буковиньскі посли не можуть випускати з своєї уваги найголовнїйшого домаганя буковиньских Русинів: подїлу греко-оріентальної диецезиї. В тій справі порішено, що коли би она в короткім часї не була полагоджена по думцї українських домагань, то до цїсаря має удати ся знов українська депутация. До сеї депутациї вибрано: парляментарних послів Василька, Семаку і Спинула і послів соймових Пігуляка, Куреша і Лисана. — На тім то скінчено наради.

„Fremdenblatt“ другий раз обговорює у вступній статї з дня 2 с. м. военну ситуацию.

Віденьска часопись зазначує, що якийсь час ще не богато буде ся чути о военній акциї Італії, позаяк розширюванє таких відомостий не може бути пожиточне для борючої ся сторони, противно є стратеґічно конечним, хоч з початку війни ослонювали цїлу дїяльність тайною. Телеґрафічний кабель Триполіс-Мальта є в руках італіяньских, а есть то одинока дорога, котрою можуть дістати ся телеґрафічні відомости з Триполїсу. Кораблями не дадуть ся они перевезти супротив італіяньскої бльокади триполїтаньских вод, а стацию радіотелеґрафічну під Дерне Італїянцї знищили. Так отже нема можливости висиланя донесень без перепущеня їх через італіяньску цензуру, нї не має ся контролї над тими вістями, які будуть допущені італіяньскими властями до оповіщеня,

То всьо для Туреччини дуже некористне, бо она цїлковито відтята від Триполїсу, не може пересилати своїх приказів, не може зарядити зорґанізованя опору, нї порозумівати ся з місцевою командою. Цїла отже турецка акция в Триполїсї полишена рішеню тамошних турецких начальників.

Коли однак тим способом Европа мусить бути засуджена якийсь час на недостачу ві-

17)

В найбільшім містї на сьвітї.

(Образки з Льондону — нова серия).

(Дальше).

17.

Льондоньскі помешканя.

Серед дощу і вихру станули ми на анґлійскій земли. Крейдові скали коло Доврy видко було серед дощу і мраки лиш мов би крізь якусь заслону, а они своєю яснїйшою краскою збільшали ще грозячу темряву захмареного неба. Море ревіло і стогнало, в далекій дали видко було, як на сірій площі хитав ся трищоглoвий корабель і робив таке враженє, як коли би то хтось пускав тїнисті образки, морски чайки скиглили, а цїлий ліс мокрих поблиских парасолїв посував ся поволи в гору по вузких стрімких сходах на деревляну греблю. Серед глоти подорожних і двигарів зносячих куфри та викликуючих свої числа пустились ми по вузкій стежцї до чекаючого вже поїзду та примістили ся в нїм чим скорше. Поїзд пустив ся остаточно зі значним припішенєм в дорогу.

Їдемо филястим побережем, котрого густий зелений моріг сьвітить ся місцями від дощу мов срібло, а овець на нїм так повно, що здає ся, мов би був засїяний камінєм, попри поля, на котрих сторчать лиш голі жерді від хмелю, попри купки дерев, що по найбільшій части безлисті, попри просторі і добре удержані парки та попри малі хороші місточка. Відтак приходять рівні гостинцї висунені на пусте побереже, а вздовж них малесенькі дімки, побудовані точнїсенько один як другий, що аж нудно на них дивити ся; дальше слїдують закопчені мури, фабрики, маґазини, безлїч колїй, брудні, повні всїлякого набору площі а наконець в темряві мов би в сумерку показує ся Тамізa зі своїми пароплавами, кораблями з вуглем та понурими будівлями, з кранами і високчезними фабричними коминами.

Наконець показують ся над рікою ґранїтові каблуки Льондоньского мосту Льондон-Брідж. Міст сей, коли навіть здалека на него дивити ся, дає нам поняте о тім, як призбирала ся тут сила в сїм місцi, що зве ся Льондон. Камінні краї того моста виглядають мов би зубчасті від тих возів, що переїздять по нїм, а они не їдуть поволи, кроком, лиш женуть чим скорше одні за другими. Здаєсь, мов би їх підганяв якийсь невидимий батіг і не давав нї людем нї зьвірятам анї на хвильку спочити. На двірци відбуває ся ревізия куфрів в такім неладі і з таким поспіхом, що пригадує рабованє якогось ворожого табора, відтак довгі ряди дорожок, котрих колеса розмелюють болото, візники в змочених ґумових плащах, улицї з осьвітленими виставовими вікнами а перед ними чорна глота людий, наконець вистелені коцами сходи, тихий шепіт і спокійне побренькуванє тарелями і склянками в готели та ясний огонь у великій печи.

В слїдуючих днях ждала нас не конче приятна задача; треба було шукати помешканя. А треба знати, що підчас коли по французских і німецких містах знаходять ся звичайно помешканя для середного стану міщаньского на поверхах, що Анґлійцї, як звістно, люблять ся в таких домах, що лиш для одної родини. Правда, що в послїдних роках, іменно же в західній части Льондону побудовано богато чиншевих домів, котрі дїлять ся на поодинокі „флетс“ (flates — помешканя до винайму, і суть о много вигіднїйші як пересічні доми для поодиноких родин.

Найдорожші з них сполучають в собі всї вигоди приватного помешканя і гостинницї, бо на долинї в партері містить ся спільна кухня, в котрій льокатори дають собі обід варити, а коли вертають, припустім, з проходу, то в сїнех витає їх дверник і лїбериї з жовтими ґузиками і веде їх дуже чемненько до підноса або винди. Але зато тoті „флетс“ значно дорожші як дімки для одної родини і мають крім инших недогідностий ще й ту, що нема при них городів а коли суть, то спільні.

За границею гадають всюди, що Анґлійцї люблять дуже т. зв. комфорт; тимчасом з тим комфортом в Льондонї якось дуже не до ладу. Насамперед сама будова навіть богатших домів

стий з театру війни, то над тим нема що так дуже жалїти, бо поки що о якійсь живійшій дїяльности Італії не може бути бесїди з причин чисто технїчних. Спершу говорено, що Італія призначує на окупацию Триполїсу 30.000 войска; тепер то число підвисшено до 50 а навіть до 80 тисяч, аби окупация могла бути переведена як найскорше. Ясна річ, що така окупация не може довершити ся нагло, з дня на день. Перевезене відповідних войск та умундуроване, уоружене, достарчене поживи і т. д. всьо то крім гроший, котрі в тім случаю не грають нїякої ролї, вимагає часу. І доси після віродостойних вістий, цїла акция Італії полягає на бльокадї африканьских вод і на приготовленях і обезпеченю транспортів фльоти.

Як з цїлого дотеперішного стану річий можна здогадувати ся, буде під охороною фльоти висаджена на берег передна сторожа, котрої задачию буде заволодїне портовими містами, яко точок опори, а аж відтак прийде до висадженя головної сили военної. Властиві операції в глубині краю зависять від обставин, котрих годі предвидїти. Коли би навіть Італія не думала о дійстнім занятю цїлої Триполїди, то на кождий случай буде мусїла розвести широку полосу охоронну для відпираня войовничих племен і їх усмирюваня.

Чи прийде в тій акциї до правдивих кровавих борб, зависить від становища турецких войск в Триполїдї і краєвого населеня. Самі старі кріпости Тріполїди тут нїчого не значать; они не зможуть ставити опору арматам облягаючої фльоти, отже висаджене італїяньских войск на берег буде розмірно легке. На томість мусять числити ся Італїянцї з одушевленем і звістною хоробростию турецкого войска. Загалом Туреччина може там поставити разом з неправильними відділами Арабів 30.000 людий — отже силу, яка зручно ужита, може ворогови робити чималї трудности.

Загально беручи — кінчить „Fremdenblatt" — можна здогадувати ся, що оборона побережа буде для Туреччини тяжка, але чим більше в глубину краю вигляди еї будуть ставати чим раз лїпші, так що окупация Триполїди як цїлости представляє задачу, вимагаючу значного ужитя сил і часу.

Новинки.

Львів, 5 жовтня 1911.

— **Вчерашний день цїсарских іменин** обходила столиця краю, як звичайно, торжественно. В сьвяточно украшеній архікатедральній церкві лат. обряду відбуло ся о 9 год. торжественне богослуженє, в котрім взяли участь: Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский, Є. Е. п. Маршалок кр. гр. Стан. Бадені, Є. Е ґенерал піхоти Шедлєр з ґенералїциєю і корпусом офіцирским, Є Е пан Президент вис. суду кр. др. Тхоржайцкий, п. Віцепрезидент кр. Ради шкільної др. Дембовский, п Віцепрезидент кр. Дирекциї скарбу др. Шляхтовский, прокуратор скарбу др. Енґель, президент міста п. Йосиф Найман, російский консуль Яков Езсемпліярский, репрезентанти властий правительственних і автономічних та численна публика. Перед церквою був уставлений баталїон 30 п п. з музикою і прапором.

О год. пів до 9 відбуло ся також торжественне богослуженє в архікатедралвій церкві сьв. Юра, в котрім знов взяв участь радник Двора Ст. Зїмни з урядниками Намістництва а о 9 год. відбуло ся богослуженє у вірменьскій архікатедральній церкві і в церкві православній. Молодїж шкіл середних і народних під проводом своїх учителїв взяла участь в богослуженях, які відбули ся в парохіяльних церквах.

— **Дрібні вісти**. Краєве товариство урядників і сьвященників переносить свої бюра з днем 7 жовтня с. р. до власного дому при Домінїканьскій ч. 11. — Депутация міста Львова і 12 найбільших галицких міст виїхала вчера в справі дорожнї до Відня під проводом віцепрезидента дра Ру-говского. — З днем 1 жовтня с. р. установлено девять нових дивізий по три батори тяжких гавбіц польних ч. 6 до 14. Ті нові дивізиї будуть мати пушки 15-центиметрові призначені кидати стрільна і острілювати укриті позициї і предмети — Згублено книжочку каси ощадности виставлену на імя Розалії Курач.

— **Зміни в Міністерстві просьвіти.** Шеф секциї і бувший управитель Міністерства просьвіти ради. Канера, на власну просьбу перенесений в стан супочинку. — Теперішний управитель секциї середних шкіл, радн. Келле зістав іменований шефом секциї; управу секциї Канери віддано дотеперішному управителеви президияльного бюра, радникови мін. Мадейскому. — Управу одного з рефератів тої серії віддасть міністер рад. Арбельтови, іменованому міністерияльним радником. — Департамент унїверситетів обійме один з професорів ческого унїверситету в Празї. Президияльне бюро вести ме радник секциї др. Маєр.

— **Крадежі.** Пекар Берко Айсґравер з Олеська дав знати львівскій полициї, що 17-лїтний Шмуль Фльох вкрав єму 32 К і втік в сторону як до нїмецкої границї. — Візникови із загального шпиталю, Стефанови Держилї вкрадено в Ринку з візка 12 кухонних ножів, 4 сікачі і инші предмети вартости 60 К — З куфра Анни Розенштравх стоячого на подї реальности при ул. Городецкій ч. 11 вкрали невислїджені доси злодії теплий плащ, одно тепле одїнє і дамский жакет, все разом вартости 110 К.

— **Нещаслива пригода.** Шлюсаря Володислава Станкевича стрітила оногди робітника страшна пригода. Розгонове колесо вирвало єму кусень тїла з під губ і два пальцї. Тяжко покалїченому подала першу поміч поготівля ратункова.

— **Найбільша пушка на сьвітї.** Одна з анґлїйских газет подає звістку, що в форті, який має боронити вступу до каналу Панамского, буде поміщена найбільша пушка на сьвітї. Розміри тої пушки дійстно незвичайні: цїла пушка важить 130 тон, а само стрільно 1099 кільоґрамів. Цїле уряджене тої пушки має бути так штучне і знамените, що один вояк може наставити зовсім легко в в якім небудь напрямі. Рура має калїбер 488 мілїметрів. Стрільно викинене тою пушкою може після точних обчислень летїти 16 кільометрів да-

---

для поодиноких родин есть досить лиха. То зовсім не рідкість в Льондонї, що в однім або другім домі стїна поволи усуває ся а внаслїдок того двері не хотять добре замикати ся, або що стеля готова кождої хвилї завалити ся комусь на голову. В Нїмеччинї і Франциї буває в лїпших помешканях долівка звичайно паркетова; в льондоньских помешканях долівка есть звичайно дуже лиха, зроблена з ялових тертиць з грушого обгибльованих і з такими шпарами, що можна пальцї в них запхати. Два комірники коли спровадять ся до такого помешканя, мусять вкривати долівку лїнолеєм.

В кождім помешканю мусить знаходити ся також комірка до купаня а щоби можна купіль зладити, то в кухни есть уміщений відповідний котел до огріваня води. Єсть се о стілько не практично, що за кождий раз треба би в кухни добре палити, підчас коли тепер суть вже ґазові печі до огріваня води таки в самих купелевих комнатках. Не мало характеристичне для консервативного змислу Анґлїйців есть то, що по домах нема нїгде сиґнальових дзвінків; замість того висить коло дверий старосьвітска довбенька, котрою стукає ся в двері. Коли серед вечірної тишини листонос загримає два рази тою довбенькою в двері, то мимо волї приходять на гадку середновічні часи, коли то посланник тайного суду домагає ся в той жорстокий спосіб, щоби єго впустити.

Розклад комнат в типових міщаньских домах есть слїдуючий. В сутеренах, що до половини знаходять ся в земли, есть простора кухня, коло неї пральня і комора а крім того ще й комнатка до сьвіданя, котра служить звичайно за склад на дрантиві софи, поломані крісла та побиту посудину. Понад сутеренами суть побіч сїний гостинна комната і комната столова. Понад сими комнатами на поверсї знаходять ся спальні. Перед кождим таким домом від сторони улицї знаходить ся малий городець а поза домом більший город. Сьмішно і дивно виглядає, що чинш за помешканя платить ся в Льондонї як і взагалї в Анґлїї чотири рази до року в слїдуючих днях: 25 марта, 24 червня, 29 вересня і 25 грудня. Длячого якраз в тих днях? Ну, длятого, бо такий там з давен давна звичай. Се хиба може служити за найлїпший доказ, як сильний есть консерватизм в натурі чоловіка. То годить ся зазначити, що за помешканя в Льондонї платить ся значно менше як в Берлинї або Парижи, а вже не в порівнаню дешевше як у Львові.

Згадати би тут ще про умебльовані комнати і помешканя звані „чембрс" (Chambers). Найманє умебльованих комнат в Льондонї прибрало характер величезного промислу, котрий в низших верствах переходить у віднайманє нїчлїгу а у висших верствах прибирає характер великопаньскої збиткoвности. Чинш за умебльовані комнати платить ся тиждневo а час виповідженя виносить також тиждень. Той, хто таку комнату винаймає, замовляє собі звичайно ще й сьнїданок, а обіди і вечері то вже їсть після того, як єго стати на то. Умебльоване помешканє, харч і обслугу подають в многих домах званих бординґ-гавзами.

Специяльностию Льондону суть т. зв. „чембрс", помешканя для мужчин нежонатих, зложені з кількох неумебльованих комнат. Того рода помешканя суть строго відділені від других і замкнені самі в собі так, що ледви хто що знає про мешканця такого помешканя та про єго спосіб житя. В одній каменици може бути таких чембрс 5 — 10, а мешканцї їх не знають нїчогісенько про себе. Того рода помешканя складають ся по найбільшій части з одної мешкальної комнати, одної спальні, комнатки до купаня і комірчини, де би можна зложити куфри й инші потрібні річи, без котрих однак хвилево можна обійти ся. Значна часть таких помешкань має ще й тісну комнатку, що служить за передну, в котрій інтересовані особи можуть зачекати. Таких, котрі би мали ще малу кухоньку і комнатку для служби, вже дуже мало.

Помешканя „чембрс" мають таке значінє, як би то були власні доми; хто їх наймає, має право вибору так, як колиб мав власну хату а чинш платить ся від них подібно як і від цїлих домів. Наймати можна що найменше на цїлий рік з виповідженем на три місяцї наперед по скінченім роцї. Винаймають однак часто на три роки з тим, що властитель дому обовязує ся по трох роках відновити помешканє. Рідше вже наймають на сім лїт. Чинш за таке помешканє зависить від того, як оно далеко на схід або на захід від Черінґ-Крос, на котрім поверсї, кілько має комнат і який представляє ся вид з вікон.

Хтож мешкає в таких помешканях? Всілякого рода писарі, адвокати, артисти, постарші купцї, люди без родини, котрі по найбільшій части пересиджують в клюбах і в загалї всї, що хотять вести спокійне тихе житє. В каменици, де самі чембрс, де мешкає побіч себе і над собою, яких 18 — 20 панів так тихо, що аж дивно; здаєсь як би то жило ся в якімсь монастири, лиш що тут нема анї рефектаря анї церкви, де би жителї дому сходили ся разом. Сусїд сусїда зовсім не знає. Від семи лїт мешкає сусїд коло мене. Єго двері може на три кроки від моїх, але можу вам присягнути ся на чім сьвіт стоїть, що я того чоловіка ще не видів. Нїхто з нас не має часу журити ся тим, як єго сусїд називає ся, що робить і куди ходить.

(Дальше буде).

леко, отже добрих дві милі. Один вистріл з тої пушки має коштувати 1000 долярів (5000 К.)

— **Прогулька в підземля Кривча.** П. Клим Ґутковский подає до відомости, що прогулька в підземля Кривча відбуде ся без взгляду на погоду, котра на звиджуванє печер зовсім не впливає. Можна їхати або на Тернопіль або на Станиславів. Кому дорога на Тернопіль, треба їхати в суботу 7 с. м. поспішним поїздом, що виходить зі Львова 2·30 по полудни, а кому через Станиславів, то поїздом, що виходить зі Станиславова 12·04. Послідна стация Єрмаківка. В неділю 8 жовтня рано о год. 8-ій відбуде ся для прогульковців Богослуженє, а о 10 год. війдемо в підземля. В підземлях будемо 8 до 9 годин, тому прошу заосмотритись вже в дома в зимну перекуску. Кождий прогульковець має мати друге убранє (пані шаравари) і відповідну скількість сьвітла. Найліпше брати ацетиленові лямпи і відповідну скількість карбіду; смолоскипи заборонені. Хто брав би з собою апарат фотоґрафічний, нехай заосмотрить ся в маґнезиове сьвітло, але в тасьмах, не в порошку. Є се послідна нагода оглянути печери, бо по сій прогульці замикаю підземеля на довший час. Хто має намір взяти участь в тій прогульці, зволить повідомити мене карткою: К. Ґ. посте рестанте Кривче горішне, щоби я знав, кілько приготовити нічлігів і підводів.

— **Ще кілька причин дорожнечі у Львові.** Нинїшне „Słowo Pol." подає два характеристичні факти, звідки бере ся дорожнеча у Львові а специяльно дорожнеча мяса. Перший факт: Одна личність з кругів властителів більших посілостий доносить до згаданої ґазети: Від якогось часу удавав ся я до двох більших різників львівских, щоби приїхали закупити у нас худобу з трох стаєн випасових; зволікали два тиждні і не приїхали а віденьска фірма повідомлена телеґрафічно о готових 170 волах прислала сейчас свого заступника і закупила воли.

Другий факт: З надісланого нам звіту торгового, виданого фірмою H. Moldauer & Sohn Vieh-Komissions-Geschäft. Wien під заголовком „Wiener Marktbericht" в ч. 345, довідуємо ся, що на торг дня 25 вересня с. р. доставлено галицких волів 12 штук. Річ сама в собі зовсім невинна, тим більше, що у відношеню до загального згону того дня (3225 штук) творить ще значний процент. Але набирає она иншого значіня, коли додати, що властителем тих 12 волів, котрий їх доставив на віденьский торг, був п. Деметер зі Львова, той сам п. Деметер, радний міста, котрий на два дні перед тим на публичних зборах в справі дорожні лютив ся на шикани зі сторони Намістництва що до торговлі худобою.

— **Кошти лїченя і похорону Столипіна.** Після київских часописий, лїченє і похорон Столипіна відбули ся на рахунок правительства і коштували около 20.000 рублів. З того 3.000 рублів заплачено за користанє з лїчниці бар. Маковских. Лїчниця від хвилї привезеня там Столипіна до від'їзду вдови по помершім премієрі з вимкою одної з долішних комнат, де лежало трох хорих, була в розпорядимости адмінїстрациї. Др. Цайдлєр візваний з Петербурга, одержав 2.000 рублів. Значну суму видано рівнож на оплаченє місцевих лїкарів. Розмірно небогато коштував похорон. Похоронне бюро одержало 500 рублів, а хор 100 рублів. 500 рублів одержали поліцийні урядники, що дижурували коло лїчниці. П. Столипінова, згідно з законом маєвим з року 1906, буде побирати емеритуру в такій висоті, в якій єї муж одержував пенсию.

Телеґрами.

Відень 5 жовтня. Масова депутация ческих родичів і дітий з замкненої на Ляндштрассе школи ім. Коменьского явила ся нинї о 10 год. перед полуднем в перістилю парляменту, де небавком прийшло до бурливих сцен. Сильний відділ поліциї замкнув приступ до рампи парляменту. Поява ческих дітий в будинку парляменту викликала невдоволенє многих нїмецких послів, котрі то голосно виявляли. При тім приходило кілька разів до острих сцисій межи нїмецкими а ческими послами. Урядники палати і посли старали ся завести спокій, що їм і удало ся. Відтак ходила депутация зложена з 10 осіб до презеса ческого союза Фідлєра і до президента мінїстрів бар. Ґавча, котрий сказав, що власти поступлять строго після законів.

Відень 5 жовтня. На початку засїданя палати послів президент Сильвестер присьвятив посмертну згадку помершому підчас перерви нарад пос. Сілені'му а відтак відчитано внесеня і інтерпеляциї. — Пос. Зайц ставив внесенє, щоби змінено порядок дневний і внесеня в справі дорожні поставлено яко першу точку. Внесенє се принято і перервано засїданє в тій цїли, щоби посли могли записати ся до голосу.

Рим 5 жовтня. Аґенция Стефані доносить з Масави (Еритрея), що близько порту чути було сильну канонаду турецкої канонірки, вимірену против якогось італіяньского корабля. Стрілянина повістала однак без успіху.

Константинополь 5 жовтня. В Софійскім мечеті відбуло ся віче 1000 магометан з протестом против поступованя Італії. Ухвалено вислати до анґлїйского короля, яко володітеля, пануючого над многими магометанами, просьбу о інтервенцию против нелюдского поступованя Італії.

Вашінґтон 5 жовтня. Намірену візиту американьской фльоти на Середземнім мори відкликано.

Курс львівский.

Дня 4 го жовтня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр.	676·—	684·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	442·—	458·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясси	550·—	555·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	505·—	512·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—.—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	98 90	99 60
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	99·—	99 70
4% листи застав. Банку краєв.	92 30	93·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·—	91·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	98·30	99·—
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·30	91·—
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	92 50	93·20
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·30	92·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	105·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский)	69·—	75·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденский)	45·—	49·—
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденский)	76 50	82 50
Базиліка 10 К (Курс віденский)	35·80	39·80
Йошіф 4 К (Курс віденский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·39
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок нїмецких	117·30	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-європейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35.
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·37**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·52 **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†).
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

В друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).